

[Morten Lange.]

bliver alting godt, og så skal alting alligevel være anderledes på den samme måde. Jeg tror, det er meget, meget letsindigt endnu en gang at mene, at dansk landbrugs problemer klares, når vi kommer ind i fællesmarkedet. Jeg synes ikke, der er nogen tegn i de hellige kyllingers indvolde, som det hedder i det klassiske sprog, på, at der er nogen som helst chance for, at vi kommer ind i et fællesmarked. Jeg ønsker det heller ikke, men det er en anden ting. Men realistisk planlægning sker ikke på baggrund af lygtemænd, det sker på baggrund af en fornuftig analyse af mulighederne.

Jeg skal ikke gennemgå forslaget i dets detaljer og enkeltheder, det skulle tale nogenlunde klart for sig selv. Det plejer beslutningsforslag at gøre, og dermed fremgår det jo naturligvis også, at der er en lang række enkeltheder, som man til sin tid må se på i lovforslags form eller på anden måde. Jeg skal blot svare på nogle enkelte af de spørgsmål, der er blevet stillet til mig.

Det var hr. Chr. Thomsen, som spurgte, om jeg kunne give eksempler på, hvad jeg mente, når jeg sagde, at støtten var forvridende, derved at det var blevet en langtidsstøtte. Nu troede jeg i og for sig, det var noget, der var almindelig fornuft i, at når man i en længere periode støttede en bestemt produktion, ja, så skete der en hel række ting. Det er jo ikke ukendt, at kornloven f. eks. har medført, at det danske kornareal er udvidet i ganske betydelig grad i forhold til, hvad det var, inden vi havde kornloven, til fordel for korn og til bagdel for en række andre fornuftige afgrøder, som man så må prøve på at se om man kan afhjælpe; sådan har vi først haft en rapsordning for at frelse sædskiftet, og nu skal vi se, om vi kan få en ordning for proteinrige foderstoffer osv., osv., netop for at rette på de forvridninger, som en produktionsstøtte i det lange løb giver. Det er formodentlig også sådan, at der er sket en bundfældning i ejendomspriserne i forventning om, at disse støtteordninger nok vil blive ved, for det er da selvindlysende, at lige i det øjeblik man garanterer en støtte af en eller anden art i en længere periode, ja, så indretter folk sig efter det, og derved sker der en forvridning i forhold til et frit marked.

Hr. Svend Haugaard gav jo, som jeg

kunne kalde det, en pletvis tilslutning til mine bemærkninger og til vort forslag. Den pletvise tilslutning viser jo i realiteten bare, hvor svagt det radikale venstre står i en samlet plan for landbruget. Det er en efterslæbsplan, de har, mere end en fremtidsplan. Men når hr. Svend Haugaard mente, at jeg stilede efter tvangssammenlægning af andelsselskaber, ja, så må jeg sige, at jeg har jo lige præciseret, hvad jeg mente; det er bestemt ikke det, jeg har tænkt mig. Men jeg har tænkt mig, vi skal give en opfordring og vejledning og tilskyndelse til en sammenlutning.

Hr. Svend Haugaard spurgte mig yderligere, hvad der forstås ved den internationale kornnotering. Ja, der er jo da som bekendt internationale kornbørser, hvor kornprisen noteres, men jeg er parat til at se på andre måder at fastsætte dumpingværn på. Kornavlens er jo noget, som vi er fuldstændig klar over i dag står i en meget kritisk situation, fordi vi har lavet en ordning, som beskytter kornavlens, og som nu gør, at vi må binde en hel masse penge i bagenden på hver søk korn, vi eksporterer her fra landet; først støtter vi, og så giver vi eksportstøtte, og derigennem turde vi dog være nået til den mest særprægede af alle de situationer, man kan forestille sig.

Der er så mange ting i dansk landbrug i øjeblikket, som trænger til en samlet styringsplan, og en samlet styringsplan er kun mulig, hvis den bliver vedtaget her. Man kan ikke forvente, at landbruget selv skal finde frem til en sådan samlet styring, og jeg mener derfor — og det er derfor, forslaget er blevet fremsat — at det må være Folketingets opgave at lægge en sådan styringsplan frem. Og når jeg mener det og synes, det er vort ganske enkle og simple og nødvendige ansvar, så er det, fordi landbrugsstøtten som bekendt udgør alene i kontantstøtte årlig næsten et milliardbeløb, og i andre støtteformer kommer der mere til. Folketinget kan ikke være tjent med, at beløb af denne størrelsesorden kommer frem år efter år, uden at vi sikrer os en styring, som gør, at vi kan tage ansvaret for støtten. Det er det, som er hovedindvendingen i dag: vi støtter, men vi styrer ikke.

Landbrugsministeren (*Peter Larsen*): Jeg skal ikke forlænge denne debat væsentligt,